

"Esmâ-i İlahîyenin en cem'iyetli âyinesi cismaniyettedir." cümlesini izah eder misiniz?

Bazı kesimler, ayetlerin açık haberlerine ve Allah Resulünün (a.s.m) açık beyanlarına rağmen, **ahiretin ruhanî olduğunu** iddia ediyorlar.

Yazımıza konu olan cümle, bu yanlış düşünceye Nur Külliyyatında verilen cevaplardan sadece birisidir. Burada konu, bir başka açıdan, İlahî isimlerin tecellisi yönüyle ele alınmıştır

Allah'ın birçok isminin cisimler âleminde tecelli ettiğini açıkça görüyoruz. Kâinat yaratılmamış olsaydı Allah'ın Hâlık ismi, sadece meleklerin ve ruhanilerin yaratılmasıyla kendini göstermiş olacaktı. Semaları, yer küresini yaratmak, karaları denizleri yaratmak, insanları hayvanları yaratmak, ovaları dağları yaratmak, yaprakları çiçekleri yaratmak gibi cisim âleminde kendini gösteren nice yaratma fiilleri icra edilmeyecekti.

Öte yandan, rızka muhtaç bedenler olmayınca **Rezzak** ismi de tecelli etmeyecekti. Bedene arız olan hastalıklar olmayınca Şâfi ismi de tecellisiz kalacaktı.

Bu ve benzeri gerçekler düşünüldüğünde, cismanî âlemlerin yaratılması ve onlardan bedenlerin süzülmesindeki sonsuz rahmet ve hikmet açıkça anlaşılır.

Varlık mertebesi olarak, dünyanın âhirete göre ancak "**gölge**" makamında kaldığı düşünüldüğünde, cismanî varlıkların da en mükemmel şekliyle âhîret âleminde bulunacağı anlaşılıyor. Nitekim, Kur'anda müminlere müjde verilen köşkler, ırmaklar, meyveler elbette ki cisimdirler. Bunların ruhanî olduğunu düşünen insan, dünyayı "**asıl**", ahireti "**gölge**" kabul etmiş olur.

Nehirlerin aslı burada ise, köşkerin, bahçelerin, meyvelerin aslı burada ise, orada sadece ruhanî bir hayat sürülecekse, ruh-beden beraberliğinin söz konusu olduğu bu dünya hayatına göre, âhîret bir gölge gibi kalmış olmaz mı?